

Fütyü és a tea

Életem legcsodálatosabb élményei akkor értek, mikor Zetelakán gyűjthettem, s találkozhattam azokkal a barátaimmal, akik ott laknak, élnek. Egy alkalommal Jakab Árpiékhoz mentünk vacsorázni, ahol hatalmas terített asztal várt bennünket. Kürtössy Péter barátommal s a zetelakaiakkal bementünk, mielőtt azonban helyet foglalhattunk volna, szóba elegyedtünk Árpi édesapjával, az egykori huszárral. Mindjárt a katonaságra terelődött a szó, s megkezdődött az italozás. Pálinka, pityókabor, pálinka, pityókabor, ételek sokasága. Az öreg huszár azonban nem ült közibénk, a nagy, terített asztalhoz, csupán a sarokba kuporodott egy sámlira. A fia rögtön meg is kérdezte tőle:

-Édesapám! Iszik egy fröccsöt?

Akkor toppant azonban be az öreg felesége éppen, s egyből így válaszolt a fiának:

-Tudod fiam, hogy gyógyszert szedek, nem ihatok szeszt!

Kiment az asszony, erre rögtön megszólalt az öreg:

-Fiam! Mit is mondtál arról a fröccsről?

Megkapta hát italát a huszár, mikor az öregasszony bejött, szépen a sámlി háta mögé csúsztatva, közben pedig hallgatott minket, fiatalokat. Nem szólt azonban többé. Ment az evés, még inkább az ivás, folyt a szó, mindenki a másikéba vágott. Fütyü barátunk is belékezdett egy mondatba sok-sok óra múlva, azonban már annyira sok volt a nedű, hogy nem tudta a gondolatot befejezni. Ekkor szólalt meg ismét az öreg huszár, de csupán ennyit mondott:

Anekdóták néprajzosokról 36. Fűtyű és a tea

Írta: Benedek Csaba

2011. június 27. hétfő, 18:12 - Módosítás: 2018. április 03. kedd, 20:11

-No Fűtyű, te sem a reggeli teával vagy már!